



سال دوم، شماره‌ی ۵

زمستان ۱۳۸۹، صفحات ۵۷-۶۰

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

فصلنامه‌ی کاربرد شیمی در محیط زیست

ستز ۱ و ۳-بیس (E)-۵-بی تیازول(متیل) فنوکسی) پروپان-۲-ال به عنوان یک شیف باز حلقه‌ای ماکروسیکل

محمد جلیل زاده هدایتی

گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، اهر - ایران

Jalilzadeh@rocketmail.com

چکیده

ماکروسیکل‌های شیف باز از اهمیت زیادی در شیمی سوپر امولکول‌ها برخوردارند، در شیمی کثوردیناسیون شیف بازهایی که گروه‌های الکترون دهنده اضافی بر روی خود دارند، مهم‌ترین دسته از لیگاندهای هتروپلی دنات می‌باشند که قابلیت تشکیل کمپلکس‌های یک، دو یا چند هسته‌ای با فلزات واسطه و اصلی دارند. در کار فعلی در طی سنتز شیف باز ماکروسیکلی روش‌های متفاوت (اعم از حاللهای مختلف، کاتالیزورهای اسیدی مختلف، اثر آنیونی و شرایط دمایی مختلف) مورد استفاده قرار گرفت و بهترین حالت گزارش شد.

کلید واژه‌های: شیف باز، ماکروسیکل، ماکرومولکول، کمپلکس فلزات واسطه

برگشت‌پذیر اکسیژن و خاصیت کاتالیزوری، در شیف بازها به

اثبات رسید [۳،۲].

مطالعات گسترده‌تر این نکته را آشکار ساخت که در متالوپروتئین‌ها یون‌های فلزی در مکان‌هایی از پروتئین، با تقارن پایین‌تر قرار دارند و خاصیت شیمیابی آنها در این مکان‌ها بوسیله اتم‌های دهنده متفاوت بر روی زنجیر پروتئین اصلاح می‌شود [۴]. به این ترتیب طراحی و سنتز شیف بازهایی آغاز

۱- مقدمه

بیش از یک قرن است که از انتشار اولین گزارش در مورد شیف بازها می‌گذرد [۱]. در طول این مدت انواع ترکیب‌های نسبتاً پایدار از شیف بازهای فلزات واسطه و غیر واسطه سنتز و از دیدگاه‌های متفاوت مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

شاید بتوان گفت که توجه ویژه به این ترکیبات از زمانی آغاز شد که، ویژگی‌های مهم متالوپورفیرین‌ها مانند جذب

برخی از اترهای تاجی در فرآیندهای جداسازی غشایی، سنسورهای شیمیایی فیبرهای نوری و کاتالیز انتقال فاز نقش مهمی را ایفا می‌نمایند [۷]. علاوه بر این، با توجه به شناسایی خواص کمپلکس دهی پلی اترهای ماکروسیکلی با کاتیون‌های فلزات قلیایی و قلیایی خاکی و ملکول‌های آلی بدون بار، تلاش فراوانی در حوضه پلی اترهای ماکروسیکلی انجام گرفته است. اترهای تاجی دارای لیگاندهای شیف باز سالیسیلیک پایه‌ای برای طبقه وسیعی از لیگاندهای شلاته کننده که در شیمی کثوردیناسیون عناصر واسطه استفاده وسیعی را دارا می‌باشد، فراهم می‌آورند [۸]. از سوی دیگر، تنوع واکنش‌های کاتیون‌های سخت با مراکز فلزات واسطه، بررسی خواص ردوكس و الکترونی این کمپلکس‌ها و یون‌های فلزات واسطه می‌تواند به صورتی نامحدود برای ساخت سنسورهایی (الکتروشیمیایی و الکترونیکی) برای یون‌های فلزات قلیایی، قلیایی خاکی و لانتانیدها به کار گرفته شود. مشتقات جدید شیف باز اترهای تاجی با تراکم ۴-فرمیل بنزو-۱۵-کراون-۵ یا ۴-فرمیل-۵-هیدروکسی بنزو-۱۵-کراون-۵ با ۱،۲-بیس (۲-آمینوفنوكسی) اتان ساخته شده اند [۹].

شد که در آنها فلز مرکزی، محیطی شبیه متالوپروتئین‌ها را احساس کند.

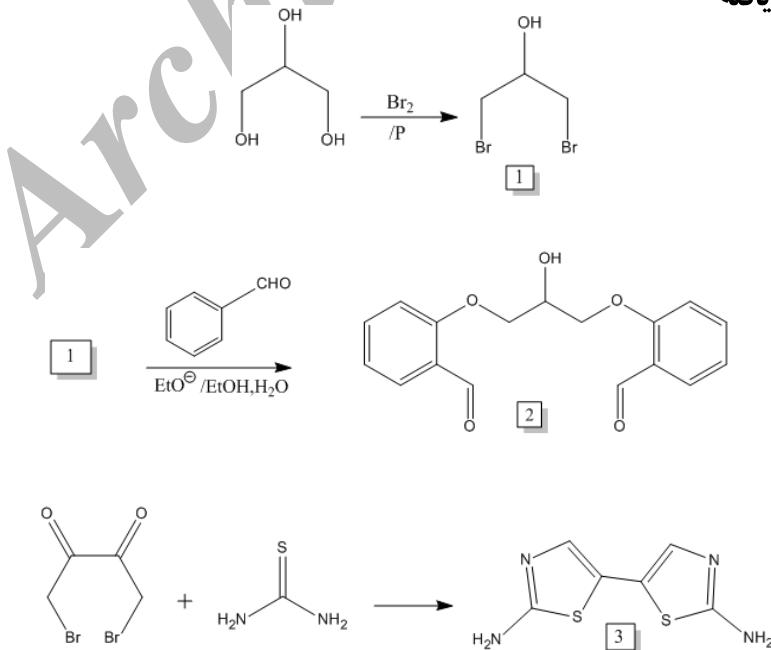
به خاطر اینکه به راحتی می‌توان استخلاف‌های با ماهیت مختلف را بر روی لیگاندهای شیف باز جایگزین کرد، مطالعات سیستماتیک بر روی آنها آسان و امکان پذیر است.

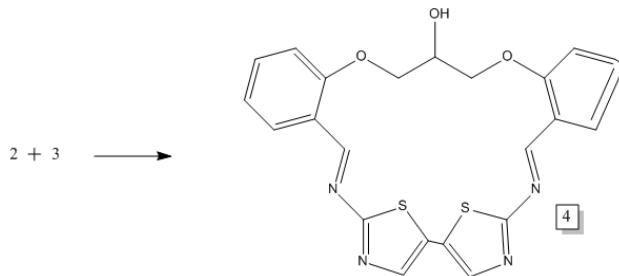
شیف بازهای مشتق N-متیل و N-استیل ایساتین با آریل آمین‌هایی متفاوت برای درمان بیماری صرع سنتز و بررسی شده اند. [۵].

شیف بازهای آنلین p-استخلاف دار و کمپلکس‌های آنها دارای استفاده‌های متنوع زیستی، درمانی، و تجزیه‌ای می‌باشند. بررسی‌های اولیه بر روی داروها افزایش فعالیت آنها را هنگامی که بجای حالت آلی ساده به صورت شلاته‌های فلزی تجویز شدند را نشان داد [۶].

لیگاندهای ماکروسیکلی، لیگاندهایی هستند که در آنها اتم‌های دهنده در حلقه قرار گرفته اند. مثال‌های مشهور این لیگاندها پورفرین‌ها که در موقعیت‌های فعال پروتئین‌های هموگلوبین قرار دارند و فتالوسیانین‌ها می‌باشند.

۲- واکنش‌های انجام یافته





ستز ۱و۳-بیس (۲)-۵-بی تیازول(متیل)فنوکسی) پروپان-۲-ال در ۲۰ ml اتانول افزوده شد. مخلوط گرم شد (21.79 gr, 0.1 mol) و سپس ۱و۳-دی بروموم-۲-پروپانول (21.79 gr, 0.1 mol) به اندازه اضافه شد. برای بدست آوردن یک مخلوط همگن به اندازه کافی اتانول اضافه شد (در حدود 250 ml). مخلوط به مدت ۷۰ ساعت تحت اتمسفر نیتروژن رفلاکس شد، سپس به دمای ۰°C رسانده شده و رسوب کرمی رنگ صاف شد. محصول خالص به کمک اتانول/آب ۱:۲ نوبولوره شد و در آون در دمای ۵۰°C خشک شد. (راندمان ۳۸٪، mp= 11.45 gr) (114)

H-NMR (CDCl₃, ppm): 3.81 (s, 1H), 4.32 (d, 4H), 4.53 (m, 1H), 7.10 (q, 4H), 7.55 (t, 2H), 7.81 (d, 2H), 10.41 (s, 2H)

۴-۳-تهیه ۱و۲-دی آمینو-۴-بی تیازول(۳)-و-۴-دی (DABTz)

این ماده به روش Erlenmeyer ساخته شد. ۱و۴-دی بروموبوتان-۲-دی ان (8.8 gr, 0.036 mol) و تیواوره (5.48 gr, 0.072 mol) در دمای ۸۰°C و به مدت ۱۰ ساعت در اتانول مطلق (125 ml) رفلاکس شد. محلول بدست آمده در ۲۰۰ ml آب داغ ریخته شده و سپس HCl قطره قطیر شده تا محلول شفاف به دست آمد. سپس محلول رقیق اضافه شد تا رسوب تشکیل شود. رسوب بدست آمده به کمک مخلوط آب/اتانول ۱:۱ نوبولوره شد. کریستالهای زرد بدست آمده در آون در دمای ۵۰°C به مدت ۲۴ ساعت خشک شد. (راندمان ۷۰٪ و gr ۴.۹)

۵-۳-ستز ۱و۳-بیس (۲)-۵-بی تیازول(متیل)فنوکسی) پروپان-۲-ال (۴)

۳-بخش تجربی

۳-۱- عمومی

طیف H,C-NMR بوسیله دستگاه Bruker Avance 300 MHz, ۷۵ MHz, ۳۰۰MHz ثبت شده اند. جابجایی های شیمیایی (ppm) به کمک حلالهای دوترا CDCl_3 , DMSO-d₆ رفرنس گذاری شدند. تمام مواد شیمیایی و حلالها از مارک Merck خریداری شده و بدون خالص سازی بیشتر مورد استفاده قرار گرفتند.

۳-۲- تهیه ۱و۳-دی بروموم-۲-پروپانول (۱)

گلیسیرول (160 gr, 1.74 mol) به همراه فسفر قرمز (20 gr) درون بالن ریخته شد و برم (280 gr, 1.75 mol) بوسیله قیف افزاینده برم در مدت ۲ ساعت اضافه شد. کل مخلوط به مدت یک شبانه روز همزده شد و سپس به مدت ۲ ساعت در حمام آبگرم قرار داده شد. تقطیر تحت خلا انجام گرفت و به ماده تقطیر شده سدیم ییکربنات اضافه گردید، نمکهای معدنی صاف شده و فاز آلی بوجود آمده مجدداً تحت خلا تقطیر جز به جز گردید تا محصول بی رنگ با بوی زننده به میزان gr 200 (٪۵۲) بدست آید.

H-NMR (CDCl₃, ppm): 3.07(broad,1H), 3.61(d,4H), 4.2(m,1H)

۳-۳- تهیه ۲-۳-[۲-فرمیل فنوکسی]۲-هیدروکسی

پروپوکسی]بنزالدهید (۲)

این ماده به کمک روش لیندوی و آرمسترانگ با تغییرات جزئی سنتز شد. هیدروکسید سدیم (8 gr, 0.2 mol) در 24.45 ml آب حل شده به محلولی از سالسیل آلدید (400 ml)

ماده ۲ (۰,۳ gr) و ۱mmol DABTz و ۰,۲ gr) در ۱۰۰ml استیک اسید یخی حل شد و HNO₃ بوسیله سرنگ شیشه‌ای قطره قطره افزوده شد تا رنگ مخلوط قهوه‌ای رنگ شود (در حدود ۴ قطره) مخلوط رفلaks شد. بعد از ۳ الی ۴ ساعت رسوب سبز رنگ صاف شد و چندین بار با آب شستشو داده شد و سپس در NaHCO₃ اشباع ریخته شده و در طی شب همزده شد. مجدداً صاف شده و با مثانول شستشو داده شد. (راندمان ۵۰٪ و ۰,۲۳ gr)

FT-IR (KBr, cm⁻¹): 3423, 1598, 1522, 1237, 754

H-NMR (DMSO-d₆, ppm): 3.60(s,1H), 4.42(d,4H), 4.61(m,1H), 7.12(q,4H), 7.40(s,2H), 7.60(t,2H), 7.78(d,2H), 8.54(s,2H)

منابع

- [1] Schiff, H.; Ann. Suppl. 1864, 30, 343.
- [2] Jones, R.D.; Summerville,D. A.; Basolo,F. Chem. Rev. 1979, 79, 139.
- [3] Wohrle, D.; Buttner, P. Polymer Bull. 1985, 13, 57.
- [4] Elder, R. C.; Blubaugh, E. A.; Heineman, R. W. R.; Burke, P. Y.; Mc millmn, D. R. Inorg. Chem. 1983, 22, 2777.
- [۵] Dimmock, J. R.; Baker, G. B. Epilepsia.1994, 35, 648.
- [۶] Stephenson T. A. J. Chem. Soc. 1970, A 889.
- [۷] Kudo, Y.; Usami, I.; Katsuta, S.; Takeda, Y. Talanta 2003, 59, 1213.
- [۸] Casellato, U.; Tamburini, S.; Tomasin, P.; vigato, P. A. Inorg. Chim. Acta 2002, 341,118.
- [۹] Beer, P. D. Adv. Inorg. Chem. 1992, 39, 79.